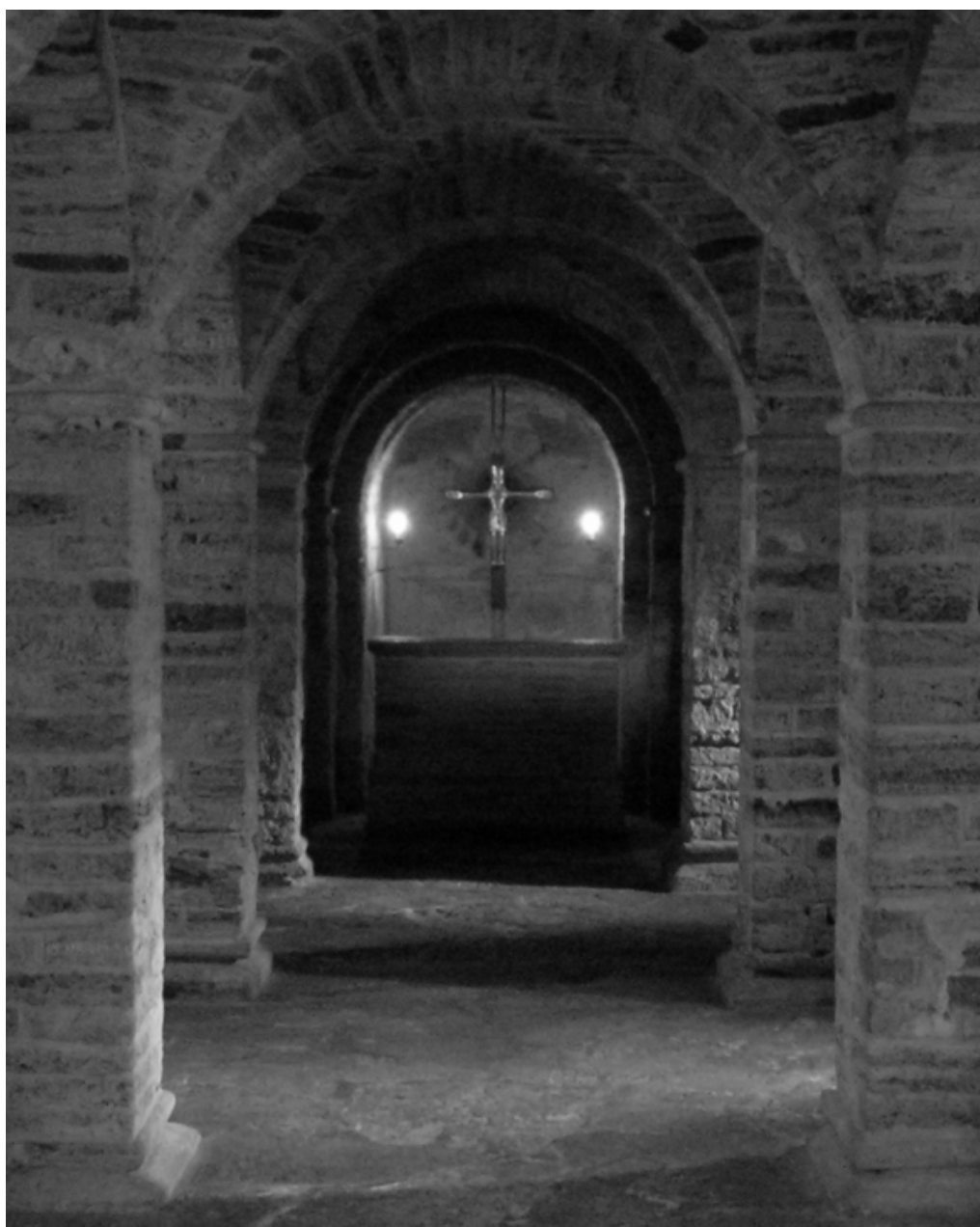

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XVI. ročník, číslo 11 - listopad 2010

SLOVO NA ÚVOD

Milost a Skutky

Spasení pouhou milostí? Je to staré dobré křesťanské učení a v pravdě úhelný kámen reformace. První námitka proti celému tomuto konceptu, která je nasnadě, se objevuje už na stránkách Nového Zákona ve sporu (byť jen zdánlivém) apoštolů Pavla a Jakuba. Když nám Pán Bůh dává spásu naprosto ničím nepodmíněným darem, proč bychom se měli o něco snažit? Jestliže je stejně všechno milost, pak je úplně jedno, jak žijeme. Proč tedy žít tak, jak nás k tomu v posledku shodně Pavel i Jakub vyzývají?

No - prostě proto, že to tak má být. Nic za to nedostanete, leda jakýsi vnitřní pocit sebeuspokojení, že žijete, jak se žít má. Jak prohlásil kterýsi filosof: Kdyby padly všechny zákony, budou filosofové žít právě tak, jak žili doposud. Takhle totiž žije (dá-li se to tak říct) Bůh. Nedělá věci kvůli odměně - snad leda pro jakési vnitřní sebeuspokojení, alespoň z příběhu z prvních kapitol Bible mám pocit, že měl radost z toho, že stvořil svět dobře, ba velmi dobře.

Ale jinak tu žádnou odměnu nevidím. Bůh miloval svět a svého jednorozeného Syna za nás dal dřív, než jsme se narodili. Nedostal za to nic a ani za to nic nečekal. Udělal to, co

mělo být uděláno. Tento poněkud taoistický postoj mám od Pána Ježíše z Getseman: Jak by se stalo to, co se má stát?! A Jidáš líbá svého Mistra, o chvílku později Petr zastrkuje meč a za pár dní ženy u hrobu uslyší od anděla, že to přece Pán Ježíš říkal už v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát. (Lk 24,7) Jsou příběhy, které se prostě měly udát a tak se udály.

Čas od času rozpoznávám, co by se mělo udát. Křesťanskou hantýrkou

řečeno: poznávám cestu, po které mě chce Bůh vést, poznávám Boží plány se mnou a s tímhle světem. Pak je potřeba po téhle cestě jít. Tuhle věc udělat. Ne z touhy po odměně, ale prostě proto, že to tak má být.

Bůh to takhle taky dělá. Tohle je základní princip Božího jednání - jít a něco udělat jako první a nečekat přitom na nějakou odměnu.

Prostě udělat něco, co mělo být uděláno, protože to má být uděláno, tak aby to uděláno bylo. Čas od času být s prominutím jak se říká „za vola“. Jo - to hádám potká Pána Boha docela často. Není divu, že když se budu snažit žít jako on, potká mě to taky. Haj hou. Stávají se na světě horší věci.

J. F. Pechar

710. MIMOŘÁDNÁ SCHŮZE STARŠOVSTVA (7. 11. 2010)

Přítomni:

členové: Pechar, Bruncko, Drápal, Dus, Mazný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková

náhradníci: Hoznauer

Omluveni: Chadima, Holý, Novotný,

- Modlitba
- Staršovstvo se dohodlo na dalším postupu rekonstrukce a přístavby kostela:

- 1) Rekonstrukce elektřiny, vody, kanalizace – v nezbytně nutném rozsahu, bez dalších úprav WC, kuchyňky apod. zahájit co nejdříve (havarijní stav). Toto je nezávislé na všem ostatním.
 - 2) Dojednat na staršovstvu konkrétní podobu přístavby – do konce ledna 2011.
 - 3) Projednat v celém sboru přístavbu a další postup – únor, březen 2011.
 - 4) Paralelně pracovat na
 - a. přípravě stavby pavilonu – přístavby. Podklady pro žádost o stavební povolení
 - b. sbírání peněz na stavbu oboje cca 1 rok
 - 5) Stanovit termíny pro nasbírání peněz.
 - a. Pokud nasbíráme dost, pokračovat v realizaci stavby
 - b. Pokud nasbíráme málo, realizovat jen menší rekonstrukci kostela, zejména WC a kuchyňky.
 - 6) Pokud se realizuje velká přístavba, tak po jejím dokončení rekonstruovat WC a kuchyňku v kostele. Po dobu velké stavby zůstanou současná WC a kuchyňka tak, jak jsou.
- Staršovstvo zvolilo jako svého dalšího zástupce na konvent br. J.A.Duse.
 - Staršovstvo pověřilo ses. Annu Burjánkovou organizací a ukládáním dokumentů sboru.
 - Modlitba.

Zapsal A. Slabý

7II. SCHŮZE STARŠOVSTVA (8. 11. 2010)

Přítomni:

členové: Pechar, Bruncko, Drápal, Dus, Chadima, Mazný, Novotný, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková

náhradníci: Hoznauer

Omluveni: Holý, Plhák

hosté na část: P. Kraus, A. Musilová

- biblický úvod: J.A.Dus
 - píseň 98 EZ
 - chválení Hospodina a jeho moci zahrnout nás vším potřebným
 - modlitba
 - píseň 551 EZ
 - Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v prosinci tedy 13. prosince 2010.
- 1) Konvent bude 13.11.2010 ve smíchovském sboru. Od nás půjdou A. Drápal, J.A. Dus, I. Plhák
 - 2) Konfirmace bude 21. 11. 2010. Týden před, v neděli 14.11.2010 po bohoslužbách bude rozhovor konfirmandů se staršovstvem. Otázky připraví a všem rozešle J. Pechar.
 - 3) Na schůzi staršovstva se dostavil br. Kraus a seznámil staršovstvo s obsahem kontroly ze seniorátu. Kontrolu provedou br. Kraus a ses. Turzová. Staršovstvo pověřilo jednáním s kontrolory ses. A. Musilovou, ses. J. Stralczynskou a br. J. Pechara.
 - 4) Staršovstvo vyslechlo zprávu pokladní.

5) Sbírky:

24.10.2010 – sociální a charitativní – vybralo se 6295,-Kč – odešleme.

7.11.2010 – Jubilejní toleranční dar – vybralo se 6780,-Kč – počkáme, jestli někdo nepošle ještě něco na účet a pak odešleme.

21.11.2010 – na nepálského studenta

6) Staršovstvo schválilo nákup dárků pro herce ve vánoční hře v hodnotě přibližně 100,-Kč na osobu a nákup biblí na zip pro konfirmandy a případné další zájemce v počtu cca 12 kusů.

7) Staršovstvo vyslechlo zprávu o užívání kostela ukrajinskými křesťany. Funguje v pořádku.

- Modlitba, společná modlitba Páně.

Zapsal A. Slabý

ADVENT

Advent se blíží, první adventní neděle bude 28. listopadu. Tak tedy slyšme, jak adventně k nám promlouvá z Týnské kazatelny Jan Rokycana:

Svatý Advent, tedy česky příchod; a to příchod našeho Pána Ježíše Krista, příchod na tento svět, příchod pro nás hříšné, aby nás vysvobodil z ďábelské moci. Křesťané by měli mít tuto dobu za velmi důležitou, měli by si jí vážit a ctít ji a rozjímat nad dobrodiním, které pro nás učinil náš Pán. Jak to řekl on sám na velký čtvrtek - „Rozumíte tomu, co jsem vám učinil?“ Vyvolení Boží, ti si toho umí vážit a rozjímat nad tím, co učinil dobrého, ale lid tělesný, hovadný na to ani nepomyslí. Je to pravda, že takovému lidu je už všechno jedno, i tento svatý čas je pro něj stejný jako jiný. Dnešní lidé se neumí vážněji a zodpovědněji zaobírat svým milým Bohem a jeho dobrodi-

Izajaš 11,1-2

*1. vzejde proutek z pařezu
Ježíšova a výhoněk z je-
ho kořene vyda ovoc.
Na něm spočine duch hos-
podinův: duch moudrosti
a rozumnosti, duch rady
a bohatýrské síly, duch po-
znání a bázně Hospodiny.*

ním. Ale praví svatý Pavel: „Vykupujte čas“. Tak by měli lidé vykupovat čas, protože dříve nemohli sloužit Bohu pro tělesnou práci – tuhle šli žnout obilí, támhle okopávat vinice, jinde pracovat na louce, to či ono. To by měli nyní nahradit, vykupovat, protože noci jsou dlouhé a tak za prvé přivstat si a pomodlit se k milému Bohu, prosit milého Boha, aby dal účastenství na vtělení Božího Syna (protože věz najisto - žádný člověk, který není účasten jeho vtělení, takový nepři-

jde do nebe) - dále se zaobírat jeho dobrodiními, totiž že nás k ničemu nepotřeboval, cti mu s námi ani neubude ani nepřibude.

Jen ze své pouhé Božské dobroty ráčil pro nás bídne a slabé přijít na tento bídny a slabý svět; takový Pán, takový král - a takovou psotu, bídu a hanbu podstoupil! Ó předivná Boží dobroto!

Je potřeba se tím zaobírat, jak prorokoval Zachariáš: „Vesel se sionská dcerko, král tvůj se k tobě ubírá." Hle - k tobě! A když už jde za tebou, proč by neměl vzít s sebou všechno?! Veselme se milí křesťané z těch velkých a nám darovaných věcí! Vesel se, raduj se sionská dcerko.

A je také potřeba se toho lekat a říkat: Ó, běda mě nebohému, co když nebudu účasten jeho příchodu a vtělení, považte! A proto je nyní každý křesťan zavázán, aby tento svatý čas zachoval ve svatém pokání a po celé čtyři týdny se až do Božího narození připravoval, aby svatě mohl přijímat jeho drahé tělo a svatou krev a tím být účasten vtělení drahého Pána; Jenže vy necháte všechno až na poslední týden! Na zpověď je času dost, že? Ale běda vám, nadějete se! Svatý Augustin píše, že kdo tento čas správně nezachovává a nepřipravuje se, nicjiného než peklo ho nečeká. A svatý Řehoř mluví o tomtéž a napomíná: Manželé, zvláště v tento čas se vyvarujte všech svodů k tomu, abyste spolu

něco měli, tím spíše se vám pak podaří se udržet ve zdrženlivosti".

A hleďte, bídni a hanební manželé, vždyť vy toho vůbec nedbáte, ale uvidíte, jen počkejte! Vždyť člověk se připravuje čtyři týdny, aby mohl o vánocích tělo Boží a krev Boží ne nehodně přijímat a ještě s tím není hotov, jen když mu Pán Bůh svojí milostí pomůže, ty si to necháš na poslední týden či jen několik dní, běžíš s tím ke knězi, něco mu pošeptáš a honem, honem k tělu Božímu a myslíš si, že to nepřijímáš nehodně? Však poznáš že ne!

A vy pak, zjevní přestupníci zákona Božího - dušujete se, „Bůh dá"

říkáte každou chvilku, přísaháte, nadáváte, nectně mluvíte, neděle nesvětíte a stejně byste k Božímu tělu šli? A vy ještě běháte na tancovačky a dívat se na souboje, ó bídni lidé, stačí, když se dvě Němky nebo jiná trdla pohádají a už tam letíte - a s tím pak chcete jít k tělu Božímu? Á vy, ženské bídne, ještě si nadáváte, bídna ústa nestydatá! Aj, prý - nevzpomínám si! Milá moje - nevzpomínáš si? Jen počkej však on si na tebe Pán Bůh taky nevzpomene, až to budeš nejvíce potřebovat, v hodinku tvé smrti! A vy také, hanební mužští, nactiutrhači a další ženské, které bezectně mluvíte a nadáváte - což myslíte, že budete smět omočit jazyk v té drahé krvi? Ó běda, běda!

Špatně s vámi bude, špatně, nebožátka!

BIBLE A ÚCTA K NÍ

V církevním tisku jsem objevil jeden moc hezký článek, který bychom mohli otisknout. Vyšlo v „konkurenční Bráně“ (časopisu Církve bratrské), číslo 10/2010.

Miloš

Bible je jistě jedním z nejcennějších kusů pokladu, který dědí nové a nové generace křesťanů po svých bratrech a sestrách žijících v církvi prvních čtyř staletí. Úcta první církve k určitým textům rozhodla o tom, jaké bude křesťanské svaté Písmo. A protože se

tyto texty staly svatým Písmem, vzbuzují úctu u dalších a dalších generací.

Zpochybňovat svaté Písmo nechceme. Zpochybňovat projevy úcty k němu může být užitečné a potřebné. Některé projevy úcty

totiž mohou být vysloveně nešikovné. Napařádají mě dva.

Jistě je to úcta k Bibli, která vede některé křesťany k přesvědčení, že uvádění slov Písma do dobového jazykového, teologického či kulturního kontextu je nepatřičné. Každé takové hledání toho smyslu, s jakým byla slova Písma pronášena a zapisována, je jim podezřelé jako snaha rozostřit jejich význam a oslabit jejich závažnost. Nejraději by nechali promlouvat text prostě tak, jak je. Z úcty ke svatému Písmu ho vykládají doslovně.

Tento přístup může být způsoben opravdovostí a upřímnými úmysly, moc uctivý k Bibli ale ve skutečnosti není. Pokud totiž člověk ignoruje dobový kontext Písma, nevědomky do jeho výkladu vkládá svou vlastní jazykovou (a tím i myšlenkovou), teologickou a kulturní výbavu. Takový výklad, zdánlivě „čistý“ svou prostou doslovností, je ve skutečnosti silně zabarven. Aniž by si to člověk uvědomoval, svaté písmo tak neuctivě přizpůsobuje svým vlastním představám, morálce, předsudkům apod.

Jiné úskalí může znamenat uctivé označení Bible za Boží slovo. V takovém označení je možné vyjádřit víru v pevnost, stálost, závaznost či definitivnost svatého Písma. Chápat Bibli tímto způsobem může být pro některé křesťany a v určitých situacích jistě užitečné, ale takové označení je zároveň velmi neuctivé. A to vůči tomu, jehož narození, působení, utrpení, smrt a vzkříšení mají skutečně charakter definitivního a úplného promluvení k lidstvu, tedy vůči Ježíši Nazaretskému. On jediný je podle křesťanské víry oním Slovem, jež závazně a definitivně Bůh pronesl.

Sama Bible tento jednoznačný charakter nemá. Nikoli nedopatřením, ale patrně zcela záměrně obsahuje velmi rozdílná svědectví o Bohu. Skutečnosti, nasvícené z více zdrojů (jako jsou čtyři různá evangelia). Rozdílné, někdy až protikladné důrazy (jako v různých epištolách). Není žádným Božím monologem, „tvrdě“ a autoritativně pronášeným, ale spíše „měkkou“ polyfonií. Vybízí k dialogu a formuje člověka nikoli jen pasivně poslouchajícího (a poslušného), ale spolupracujícího a aktivně hledajícího. Proto je také pořád „nehotová“ – čeká na svatého Ducha tak, aby mohla jednotlivého člověka tím, anebo úplně jiným způsobem oslovit. Ano, jak říkal nezapomenutelný profesor Jan Heller, Bible není Božím slovem, ale může se stát Božím oslovením.

Chápání Bible jako „tvrdého“ Božího slova, anebo naopak jako „měkkého“ prostředku Božího oslovení má své důsledky. Nešikovné vyjádření úcty ke svatému Písmu může zároveň znamenat neúctu k Ježíši (jak je napsáno výše) i neúctu k jiným lidem. „Tvrdé“ Boží slovo se může stát nástrojem moralizování a sudičství, tedy neuctivého zacházení s druhým člověkem na základě jakýchsi údajných „biblických zásad“, „pravd“, „principů Písma“ apod. Takové zacházení je neuctivé tím, že přehlíží individuální životní příběh jednotlivého člověka (tedy právě to, o co se vždy tolik zajímal Nazaretský) a redukuje ho na „účetní položku“ ve výkazu těch, kdo obstáli, či těch, kdo zklamali.

Jako dědictví první církve tedy máme svaté Písmo. Vytváříme si k němu uctivý vztah. Není ale úplně lhostejné, jakým způsobem.

Zdeněk Vojtíšek

VE SPORTU BODUJEME

5. září – DO KOSTELA NA KOLE

Obrázek z MF DNES

SENIORSKÉ SPORTOVNÍ HRY pořádané MČ Praha 4 začátkem října

Obrázky z listopadového Tučňáka

Poznáváte úspěšné závodnice Vlastu Urbánkovou a Věru Jelínkovou?

JEŠTĚ JEDNOU SBOROVÁ DOVOLENÁ

OKÉNKO DO BANJA LUKY

Na konci září odjela k misijnímu pobytu do srbské Banja Luka Eliška Adamcová. Jak se jí v její službě daří, vypovídá tento dopis, který nám poslala k otištění v našem časopise.

Milí bratři, milé sestry,

s radostí, kterou mám z toho, že kráčím po Božích stezkách, píši krátký pozdrav z misijního pole. Už více než měsíc je mým domovem a zároveň místem, kde se Bůh chce dotýkat srdcí lidí, Banja Luka. Přes kostrbaté začátky, kdy jsem přivykávala místním lidem, jazyku, atmosféře města, se mi podařilo začít soustavně pracovat- setkávat se se studenty, pravidelně připravovat biblickou skupinku (díky Bohu, který se o mě stará, mohou rozumět, když se na skupince mluví srbsky a i se zapojovat do diskuze) nebo třeba vypomáhat při humanitárních projektech církve. Se začátkem listopadu také začínají kurzy Alfa. Modlíme se, aby přišel dostatek zájemců. Pastor protestantského sboru, který kurzy vede, je velmi dobrý kazatel, který svým slovem může hluboko zasáhnout do srdcí příchozích.

Až teprve zde na místě mohu skutečně vidět, jakým způsobem Bůh chce, abychom se studenty pracovali. A také teprve zde je mohu skutečně blíže poznat se všemi jejich potřebami, s tím, co je pro ně důležité, jaké mají zájmy. Zde teprve vidím tu velikou lásku, kterou k nim Bůh má a kterou chce, aby poznali. S Davidem, mým spolupracovníkem, se snažíme připravit naši službu na míru studentům. Nabízíme individuální studium Bible, biblickou studijní skupinku,

rozhovory „jeden-na-jednoho“, dále studenty zveme na křesťanské konference, které se konají jak v Bosně, tak v Chorvatsku nebo Srbsku. Ve všem spoléháme na Boha a jeho vedení a věříme, že má připravenou spoustu úžasných věcí v životech studentů, které k nám přivedl.

Budete-li se chtít dozvědět více o mé službě, napište mi e-mail a já vám velmi ráda odpovím. Dále můžete sledovat blog, kde se snažím pravidelně zveřejňovat fotky a zprávy o aktuálním dění. Děkuji, vám všem, kteří jste podpořili či podporujete moji službu, stejně tak budu vděčná všem dalším, pokud se rozhodnete mou službu podpořit, ať už modlitebně (v tom případě mi prosím napište e-mail, abych vám mohla posílat modlitební náměty) nebo finančně. Jsem Bohu vděčná, že právě ve svém sboru nacházím tolik podpory.

S pozdravem Eliška

Pave Radana 26, Banja Luka 78 000, Bosna i Hercegovina

eliska.adamcova@gmail.com; <http://vunepoznani.blogspot.com>

Číslo účtu, na nějž je možné zasílat finanční dary určené na podporu Elišky: 135027438/0300, v.s.777

STÁŘÍ

Tak mi bylo 85. „Vy tak dobře vypadáte.“ „Vy jste tak plná energie.“ Stačí se podívat do zrcadla a vím jak vypadám. A ta energie – jeden den ji vydám, a pak se tři dny z toho zotavuji.

Ale to přece není to, o čem stárí je. Stárí je především o vděčnosti. Člověk vstává s díky za každou klidnou noc. A přes den je tolik příležitostí k vděčnosti: Když zakopnu a nespadnu, když autobus či elektrika přijede, právě když docházím na zastávku, když při-

jde milá návštěva, když děti z ulice se hrnou, aby mi nesly tašku s nákupem, když soused zastaví a odveze mě zrovna, kam potřebuji. Jsou stovky příležitostí k radostnému děkování každý den. A díky za to, čím jsme na té naší cestě k vděčnosti mohli projít, co jsme mohli přejít a odložit. A dík i za to, že vše bylo jinak, než jsme očekávali, když se dveře, kterými jsme chtěli jít, zavřely. Pán Bůh otevřel jiné, i když často zcela neočekávané.

Už se nemusíme rozhodovat, na kterou školu jít, jaké si zvolit zaměstnání, trápit se šťastnými či nešťastnými láskami. Ujistění o Boží lásce už nehledáme, neboť ho máme. Proto nás také netrápí ani případné pomluvy či škodolibosti. Už jsme se naučili žít sami se sebou, přijímat nejen druhé, ale i sami sebe, a vědět, že určité dary nám nejsou dány a že to prostě musíme přijmout. Naše staré tělo nás omezuje, ale na druhé straně přináší

úžasnou svobodu. A jistotu. Bezbranný ptáček schoulený v hřejivé jistotě Boží dlaně.

Cesta byla dlouhá, ale blížíme se ke konci. Vždy mne radostně ujistí slova, která slycháme ke konci přijímání Večeře Páně: „... a věrný jest ten, který to také vykoná.“ A dá-li nám Bůh děti a vnoučata, které krácejí jeho cestou, je naše radost plná.

Iva Drápalová

HLEDAJÍ SE HOSTITELSKÉ RODINY

HOSTITELSKÉ RODINY PRO VYSOKOŠKOLSKÉ STUDENTY Z USA

Už po několik let pracuji v programu SIT, který je popsán níže, a mám s ním dobré zkušenosti. Na jaře čekáme více studentů, pro které hledáme hostitelské rodiny. Zde najdete podrobnější informace:

School for International Training se sídlem ve Vermontu v USA hledá české hostitelské rodiny z Prahy pro americké vysokoškolské studenty akademického programu „Arts and Social Change“ na jarní semestr 2011 (5. února – 20. května). Program School for International Training (SIT) byl založen v roce 1964 jako akreditovaná instituce vyššího vzdělávání pod americkou neziskovou organizací World Learning. SIT působí po celém světě a se svými vzdělávacími programy zaměřenými na sociální spravedlnost, udržitelný rozvoj, umění a kulturu zastává vedoucí postavení v oblasti mezinárodního vzdělávání a výměnných programů. Program SIT v Praze je zaměřený především na moderní a současné umění, společnost a kulturu v České republice a soustředí se na současné změny české společnosti, rozvoj občanské společnosti a aktuální sociální témata celé Evropy. Více o programu (v angličtině) najdete na: <http://www.sit.edu/studyabroad>.

Možnost studentů podílet se na každodenním životě české rodiny je nedílnou součástí jejich 15-ti týdenního studijního programu. Rádi bychom oslovili zejména rodiny se zájmem o navázání vztahu s univerzitními studenty z USA, ochotné komunikovat v angličtině a schopné poskytnout vhodné zázemí pro jejich studium. Rodiny by měly studentům poskytnout samostatný pokoj a stravu, ale i možnost podílet se na rodinných aktivitách, nebo diskutovat o svých názorech na českou historii i současnost. Na pokrytí nákladů spojených se stravováním a pobytem studenta poskytujeme rodinám celkový jednorázový příspěvek ve výši okolo 20 000 Kč.

Studenti tráví hodně času ve škole a při různých aktivitách, takže opravdu nehrozí, že by se o ně hostitelská rodina musela starat od rána do večera. Jde spíš o ochotu popovídat si občas u jídla a dát studentům možnost účastnit se běžného rodinného života, třeba i nějakého výletu nebo návštěvy chaty či příbuzných. Pro další informace můžete kontaktovat mě (v kostele nebo na e-mailu lidahola@centrum.cz) nebo přímo koordinátorku pobytů v rodinách Lenku Křenkovou, a to na telefonních číslech 774 193 365, nebo 233 374 549, případně emailem na:

studyabroad.cze@sit.edu.

Lída Holá

FILMOVÝ KLUB

Máme filmový klub – přijďte!
(vždy poslední pátek v měsíci od 19 hodin promítá Jan Winkelhofer)

V říjnu jsme shlédli oskarový film z šedesátých let režisérů Kádára a Klose „Obchod na korze“. Byla to dobrá volba. I když jsme slavný film kdysi viděli, na toto dílo nenapadal prach. Uchvacuje filmovou řečí a hlubokým poselstvím o hrůznosti a absurdnosti holocaustu. Je lidský, živoucí, komicko – tragický. Fantasticky rozehrané drama dvou protagonistů – staré paní, židovky, a človíčka, který byl ne o své vůli vtažen do soukolí obludné fašistické a nacistické moci. Zapadlé, zaprášené slovenské městečko je jeho dějištěm. –

Táhly mi přitom hlavou moje vlastní vzpomínky na jiné malé město, mé rodné, na jihu Moravy. Také ono mělo své židovské spoluobčany, a bylo jich mnoho početně, téměř třetina obyvatel. Také oni měli své „obchody na korze“... Staré židovské město mělo ještě z devatenáctého století ghetto a velkou synagogu.

Transporty, které jsou ve filmu drásavě vylíčeny, jsme neviděli. Musely se díť velice utajeně a překotně, aby nebylo svědků. Synagogu Němci hned nato pobořili a za bílého dne uspořádali hrůzné autodafé: vyhazovali odtud svitky Tóry, knihy, pergameny do ohně na nádvoří – obrovská hromada hořících pergamenů jako symbol vítězné moci. Město na to ustrnule zíralo, nikdo nevydal hlásku. Patnáctiletá, viděla jsem to všechno na vlastní oči a nikdy na to nezapomenu...

Nebo spolužáci Rut a Leo, najednou nebyli, nikdo nic nevěděl, muselo se říkat, že se odstěhovali.

Často jsem si pak lámala hlavu tím, že ty dvě komunity, česká a židovská – žily sice ne v xenofobii – ale odděleně, jako za zdí. Židé žili mezi sebou přísně uzavřeně a spolu mluvili jen německy. V městečku a kraji, kde široko daleko Němců nebylo, to vytvářelo bariéru.

O táborech smrti, holocaustu, jsme se dozvíдали až po skončení války, po osvobození. Jen mlhavě předtím o Terezínu...

Po desítkách let přišla jsem s výstavou do Památníku Terezín. Tam na čtvrtém dvoře, mezi hromadnými celami, samotkami a popravištěm, mám najednou vizi, že toto je místo, kterému bych chtěla zasvětit svou další práci, výstavy, životní cestu. Terezín se stal po patnáct let mým místem osudovým, a je jím dodnes. –

Tento můj příběh osobní mi jde hlavou, zatímco se odehrává příběh filmový. Silný, velký zážitek...

Jistě také další film přinese umělecké i jiné hodnoty. Přijďte se o tom přesvědčit.

Jiřina Adamcová

TURISTÉ

protože se začínají krátit dny, omezíme výlety v příštích pár měsících na procházky zajímavými místy v Praze.

28.listopadu půjdeme na Vítkov,

vysoký pražský ostroh mezi Žižkovem a Karlínem, plný zeleně a nově upravených cest s vyhlídkami. Navštívíme také známý památník, kde je dnes expozice připomínající české legionáře a dějiny ČR před rokem 1989. Zároveň tu aktuálně probíhá výstava "Zlatá šedesátá", která připomíná životní styl české společnosti za éry socialismu. Na střeše objektu je vyhlídková terasa s patrně nejzajímavějším pohledem na všechny strany města. Je to nenáročná vycházka - 3-4 km. Nemějte strach, do kopce se nepůjde a na vyhlídku nás vyveze výtah. Obědvat budeme z vlastních zásob.

Vzpomínka na krásný říjnový výlet do Jevan

BRANÍK OPEN

Den otevřených dveří se chystá na poslední den v roce. Večerními bohoslužbami setkání sboru nekončí. Jaký bude program? To se dozvíte v prosincové Bráně a na nástěnce.

HISTORIE

Jako odezvu na článek „...Kdysi“, uveřejněný v minulé Bráně, jsme dostali kopii dopisu od jiného tajemníka pro věci církevní, z doby o dvacet let mladší. Jedná se o „charakteristiku“, neboli posudek:

Charakteristika.

Jmenovaný je evangelickým farářem církve československé ve Strmilově a spravuje kazatelské stanice ve Studené a Zahradkách.

Jedná se o duchovního, který je silně nábožensky založen i když v průběhu druhé světové války byl členem východní armády a to nejprve jako voják a od 21.9.1944 jako důstojník (podporučík). Na základě vyjádření ministerstva národní obrany, kancláře čs. legie se podobu služby choval spolehlivě. Jeho chování ve Vsetíně a Liběchově nezanechává na něj dojem vysoce aktivního kněze, spíše duchovního s pozitivními názory na celkovou situaci u nás.

V krizových letech se nijak zvláště neprojevoval což pramení s je ho povahy která je mírná až se někdy zdá přehnaně doborosrdečná. Za negativní je možno považovat jeho časté návštěvy v NSR (1967, 1968 a 1969). Rovněž v letech 1965 navštívil NDR, 1967 a 1968 Polsko, 1969 Holansko a 1971 SSSR. Při těchto návštěvách získal řadu přátel se kterými udržuje osobní i písemné styky.

V současné době se jeví jako duchovní který je uzavřené povahy náboženského založení, který nežije pro nic jen pro rodinu a upevňování náboženské víry mezi věřícími. Jeho kázání jsou vždy dobře připravena a v mnoha případech i když se drží Písma se dají všelijak vykládat. Jeho styky se zahraničím mu přináší určitý prospěch (dobře vybavená domácnost, bony, osobní auto z Tuzexu atd.). Veřejně proti naší politice nevystupuje, avšak při jednání s ním je zřejmé, že se stoupe nemůže stotožňovat, neboť se jedná o dvě rozdílné ideologie s čímž se při soukromých hovorech s námi také netají a vždy dovede takticky uplatňovat přednosti náboženské výchovy. Spolupráce se státní správou je problematická dá se říci, že dělá jen to co musí a sám ji nevyhledává.

Jmenovaný je ženatý otcem třech vlastních dětí. Dále si vzal do pěstounské péče chlapce cikánského původu z recidivistické rodiny, kde provádí pokus převýchovy.

Manželka pracuje jen jako uklízečka sporu jinak je v domácnosti.

S ohledem na celou řadu nejasností v jednání i chování jmenovaného se ním nepočítá do žádných vyšších církevních funkcí.

V Jindř. Hradci, dne 31.7.1976.

16-11/2.

Jmenovaný pro věci církevní

KŘEST KNIHY

Nemám ráda spojování slova „křest“ s lodí, zvířaty, ani s knihami. Přesto jsem se 8. listopadu zúčastnila křtu poetické knížky Jany Ungerové s ilustracemi Jiřiny Adamcové: Tam je zlý báb. Bylo to krásné rodinné setkání lidí, které mám ráda. Víno jsme místo na polévání knihy použili na přípitek autorkám, že se jim společné dílo povedlo. Kousek zásluhy na jejich úspěchu má i náš „babinec“. Jednou jsme pozvaly Janu na naši skupinku, Jana se seznámila s Jiřinou, padly si do oka, dopisovaly si, spolupracovaly.... O tom, že všechno souvisí se vším svědčí i název knihy. Ta slova slýchávala malá holčička z ukolébavky – a bála se jich. Účastníci křtu toto vysvětlení okamžitě pochopili a sborově zazpívali: Letěla bělounká holubička tam je zlíbám, ukolíbám....

RČ

VZPOMÍNKA NA LETNÍ AKCE

Tábor Pecka 2010 (foto: <http://www.taborpecka.org>)

Otava 2010 (foto: <http://branik.ymca.cz>)

Montenegro 2010 (foto: Jitka Čierná)

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 **Bohoslužby**
první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží;
třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 7:30 – 8:00
Ranní modlitební setkání

Úterý 18:30 – 20:30 **Mládež**

Středa 16:30 – 17:30
Biblická pro maminky s dětmi

Středa od 18:00 – 19:30
Biblická hodina

Čtvrtek 17:00 – 18:30
Konfirmační cvičení

Čtvrtek 20:00 – 22:00 (nepravidelně)
PoMlaSk ("třicátníci")

Pátek 16:00 – 18:00
Dorost (děti 8-12 let)

úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	2
Advent	4
Bible a ústa k ní	5
Ve sportu budujeme	7
Ještě jednou sborová dovolená	8
Okénko do Banja Luky	8
Stáří	9
Hledají se hostitelské rodiny	10
Filmový klub	11
Turisté	12
Braník Open	12
Historie	13
Křest knihy	14
Vzpomínka na letní akce	14
Poslední stránka	16

Verš na listopad

Onť bude souditi mezi národy, a trestati bude lidi mnohé. I zkují meče své v motyky, a oštipy své v srpy.

Izaiáš 2,4 K

Zdroj: <http://hesla.dulos.cz/hes10idx.htm>

BRÁNA

XVI. ročník, číslo 11 – listopad 2010

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111

Na fotografii na titulní straně je interiér kostela v Århusu, Dánsko (foto: Jakub Čierný)